

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII

JAWNE

ASG WP wewn. 4103/87

Egz. Nr 1

Płk prof. dr hab. Tadeusz KRZEMIEN

UDZIAŁ WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII
W ZWALCZANIU SYSTEMÓW ROZPOZNAWCZO-
-UDERZENIOWYCH I BRONI PRECYZYJNEJ
NIEPRZYJACIELA

Skrypt wykładu

WARSZAWA

SIEPIEŃ

1987

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII

JAWNE

ASG WP wewn. 4103/87

Egz. Nr 1

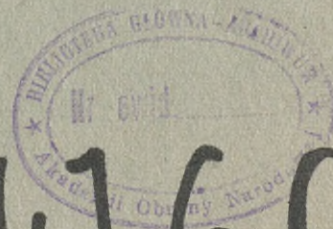
2/49

Plk prof. dr hab. Tadeusz KRZEMIEN

UDZIAŁ WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII
W ZWALCZANIU SYSTEMÓW ROZPOZNAWCZO-
-UDERZENIOWYCH I BRONI PRECYZYJNEJ
NIEPRZYJACIELA

Skrypt wykładu

47604

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 54305

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 12657

JAWNE

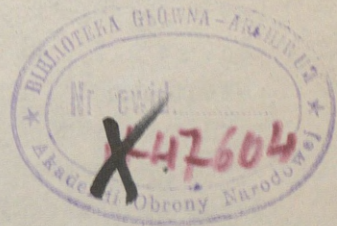
Egz.nr 1

Płk prof. dr hab. Tadeusz KRZEMIŃ

UDZIAŁ WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII
W ZWALCZANIU SYSTEMÓW ROZPOZNAWCZO-UDERZENIOWYCH
I BRONI PRECYZYJNEJ NIEPRZYJACIELA

Skrypt wykładu

WARSZAWA

SIERPIEŃ

1987

PROWADZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH W WARUNKACH UŻYCIA PRZEZ NIEPRZYJACIELA
BRONI PRECYZYJNEJ

Udział wojsk raketowych i artylerii w zwalczaniu systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej nieprzyjaciela /KWR1Art./

W zwalczaniu systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej nieprzyjaciela wielce znaczący udział mają wojska raketowe i artyleria. Wyraża się on w porażeniu poszczególnych elementów /obiektów/ w rejonach znajdujących się w zasięgu środków rażenia jakimi dysponuje ten rodzaj wojsk.

Przeprowadzona analiza wykazuje, iż zakres tego udziału, w odniesieniu do poszczególnych rodzajów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej nieprzyjaciela będzie różny i będzie wynikał głównie z rodzaju danego systemu oraz liczby jego naziemnych elementów /obiektów/ będących w zasięgu uderzeń raketowych i ognia artylerii, jak również z możliwości ich wykrycia przez własne środki rozpoznania.

Zwalczanie tego rodzaju celów, to zadanie niezmiernie złożone, wymagające zintegrowanego i ukierunkowanego wysiłku najdokładniejszych środków i organów rozpoznania, praktycznie w całym pasie frontu na głębokość od kilku do 300 i więcej kilometrów, sprzężenia ich ze środkami rażenia, pozostającymi w najwyższej gotowości do wykonania uderzeń.

Dotychczasowa praktyka ćwiczeń wykazuje, iż skuteczność zwalczania systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej nieprzyjaciela przez wojska raketowe i artylerię będzie zależała przede wszystkim od: efektywności rozpoznania dla potrzeb uderzeń raketowych i ognia artylerii; sprawności, celności i skuteczności środków ogniowych oraz sprawności /szybkości/ obiegu informacji rozpoznawczych, decyzyjnych i ogniowych.

Czynniki czasowe stanowią w sumie ogólny czas tzw. "reakcji ogniowej", który w walce z tymi najnowocześniejszymi środkami rażenia nieprzyjaciela będzie odgrywał rolę jeśli nie decydującą to co najmniej równorzędną z takimi czynnikami, jak: zasięg, celność i moc własnych środków.

Z roli, jaką mogą spełniać systemy rozpoznawczo-uderzeniowe i inna broń precyzyjna nieprzyjaciela w walce o przewagę ogniową na współczesnym polu walki wynika zadanie polegające na ich niszczeniu natychmiast po wykryciu, według zasady: "wykrycie - uderzenie /wystrzał/ - porażenie". W takim też aspekcie należy oceniać możliwości wykonania tych zadań przez wojska raketowe i artylerię. Możliwości te będą zależały i

wynikać zatem z posiadania sprawnego systemu rozpoznania, niezawodnego i operatywnego systemu dowodzenia oraz wyznaczania do wykonania zadań ogniowych własnych środków rażenia o najwyższych parametrach taktyczno-technicznych.

Rozpoznanie systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i innej broni precyzyjnej nieprzyjaciela oraz szybkie przekazywanie o nich danych do organów dowodzenia i kierowania ogniem stanowi kapitalny czynnik wpływający na możliwości zwalczania tego rodzaju celów. Duże ich rozłożenie w przestrzeni operacyjnej oraz znaczne odległości niektórych z nich od linii styczności wojsk, a także różnorodność sprzętu technicznego w ich składzie powoduje konieczność angażowania różnych własnych środków rozpoznania, zarówno co do rodzaju i parametrów technicznych, jak i zasięgu oddziaływania /rozpoznania/. Trzeba zatem angażować środki rozpoznania powietrznego oraz naziemnego rozpoznania radiolokacyjnego, radiotechnicznego, dźwiękowego i wzrokowego.

Konieczność zwalczania systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i innej broni precyzyjnej nieprzyjaciela z reguły natychmiast po wykryciu ich poszczególnych elementów narzuca konieczność wyznaczania do tego zadania środków ogniowych charakteryzujących się najwyższymi parametrami taktyczno-technicznymi, a szczególnie - dużym zasięgiem, krótkim czasem przygotowania uderzenia /ognia/, dużą dokładnością /celnością/ wykonania uderzeń oraz dużymi możliwościami rażenia głowic raketowych i pocisków artyleryjskich. Aktualnie takie warunki mogą spełniać wprowadzane do uzbrojenia zestawy raketowe "OKA" i "TOCZKA" oraz zestawy artylerii raketowej RM-70 /BM-21/, a także zestawy artylerii lufowej: 152 mm samobieżna AH "DANA" i 203,2 mm samobieżna armata 3S7 "PION".

Wymienione zestawy sprzętu raketowego i artyleryjskiego przewyższają zdecydowanie parametrami taktyczno-technicznymi dotychczasowy sprzęt na przykład: celnością: 3-6 razy; możliwością rażenia głowic kasetowych 2-3 razy, a samonaprowadzających się - wielokrotnie; 20-40% krótszym czasem przygotowania i wykonania uderzenia; zwiększeniem głębokości oddziaływania ogniowego artylerii do ponad 30 km.

Jednym z istotnych czynników wpływających na skuteczność walki z bronią precyzyjną nieprzyjaciela jest operatywny system dowodzenia i łączności, zapewniający szybki obieg informacji rozpoznawczych, decyzyjnych i komend ogniowych. Obecne wyposażenie wojsk w sprzęt łączności zapewnia tradycyjne zbieranie informacji rozpoznawczych i ich ocenę w odpowiednich komórkach sztabowych oraz stawianie zadań /przekazywanie komend/ do wykonania uderzeń raketowych i ognia artylerii w sieciach łączności dowodzenia /kierowania uderzeniami i ogniem/ poprzez podległe szczeble. Jest to jednak system dowodzenia, znacznie wydłuża-

jący czas reakcji ogniowej, a tym samym wpływający na obniżenie ogólnej efektywności rażenia. Jednakże istniejące obecnie w wyposażeniu wojsk środki łączności zapewniają także możliwość bezpośredniego stawiania zadań i przekazywania komend ogniowych dyżurnym środkom raketowym i artyleryjskim z pominięciem pośrednich ogniw dowodzenia. Znacznie skraca to czas obiegu informacji decyzyjnych - średnio o 30-60 sekund w każdym ogniwie - a tym samym skraca znacznie ogólny czas reakcji ogniowej.

Zatem, w obecnych warunkach, bardziej efektywnym rozwiązaniem może być system dowodzenia /kierowania ogniem/, oparty na istniejących środkach łączności, zapewniający bezpośrednio połączenie wyznaczonego do wódcy z wydzielonymi środkami rozpoznania i rażenia. Stworzy to na poszczególnych szczeblach dowodzenia warunki do wykonania uderzeń ogniowych w znacznie skróconym czasie reakcji ogniowej, niemalże w realnej skali czasu. Jednakże optymalnym rozwiązaniem w zakresie uuprawnienia procesu dowodzenia i kierowania ogniem środków wydzielonych do zwalczania broni precyzyjnej nieprzyjaciela będzie wyposażenie wszystkich szczebli dowodzenia w zautomatyzowane systemy, które powinny zapewnić automatyczne wykrywanie celów, według ich określonych cech demaskujących /wystrzał, promieniowanie cieplne, elektromagnetyczne i inne/, ich podział między poszczególne środki rażenia, przekazywanie danych do startu rakiet lub otwarcia ognia oraz samonaprowadzenie rakiety /pociąku/ na cel.

Praktyka prowadzonych ćwiczeń wykazuje, iż główną formę zwalczania systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej nieprzyjaciela będą głębokie uderzenia ogniowe, umożliwiające ich porażenie z niezbędnym wyprzedzeniem czasowym. Przy tym istotne znaczenie w realizacji tego ważnego zadania należy przypisywać własnym wyspecjalizowanym zestawom broni precyzyjnej, które będą prowadzić przez cały czas trwania operacji ciągłą walkę z tego rodzaju środkami nieprzyjaciela. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń można stwierdzić, iż zwalczanie systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej z reguły będzie rozpoczynać się w ramach uderzenia do celów pierwszej kolejności rażenia, a następnie poprzez systematyczne ich rażenie w toku całej operacji natychmiast po ich wykryciu, środkami specjalnie do tego wyznaczonymi, zorganizowanymi i działającymi w grupach rozpoznawczo-uderzeniowych i grupach rozpoznawczo-ogniowych. Wynika z powyższego, iż zwalczanie tego rodzaju obiektów będzie prowadzone w dwóch okresach - charakteryzujących się pełną centralizacją użycia wydzielonych środków na początku operacji i decentralizacją w toku prowadzenia operacji przy użyciu wyspecjalizowanych grup działających w wyznaczonych im strefach rozpoznania i rażenia.

Dotychczasowe badania, a głównie wnioski z ćwiczeń wskazują, że uderzenie do celów pierwszej kolejności rażenia w tym szczególnie elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i innej broni precyzyjnej może być wykonane jako "pierwsze zmasowane uderzenie ogniowe /rozpoczynające działania wojenne/, w ramach operacji przeciwpowietrznej /powietrznej/ oraz ogniowego zabezpieczenia podejścia wojsk, jako jego część składowa /w operacji zaczepnej/ lub w ramach ogniowego kontrprzygotowania /w operacji obronnej/. Wykonane na szczeblu frontu, przy pełnej jego centralizacji może składać się z:

- 1-2 startów rakiet wykonanych przez wydzielone związki i oddziały wojsk raketowych, w tym także działające w grupach rozpoznawczo-uderzeniowych:

- jednego wylotu wydzielonych sił lotnictwa uderzeniowego;
- 2-3 nawał ogniowych artylerii;
- zmasowanego użycia środków WRE.

Przy czym może ono być wykonane w dwóch wariantach:

- pierwszy - uderzenie planowe, wykonane w dokładnie wyznaczonym czasie jako uprzedzające w stosunku do podobnego działania nieprzyjaciela;

- drugi - uderzenie wykonane na sygnał, głównie jako uderzenie odwetowe w odpowiedzi na niespodziewane uderzenie nieprzyjaciela.

W toku tworzenia operacji, po wykonaniu uderzenia do celów pierwszej kolejności rażenia, zwalczanie systemów rozpoznawczo-uderzeniowych i broni precyzyjnej nieprzyjaciela, natychmiast po ich wykryciu, narzuca wymogi, o czym wyżej wspomniano, angażowania specjalnie wydzielonych sił i środków, zintegrowanych w sprawnie działające organizmy pod jednym dowództwem, to jest grupy rozpoznawczo-uderzeniowe i grupy rozpoznawczo-ogniowe.

Bazując na dotychczasowych doświadczeniach obecnie doskonalą się działania takich grup: na szczeblu frontu i armii - grup rozpoznawczo-uderzeniowych oraz na szczeblu armii i dywizji - grup rozpoznawczo-ogniowych.

Na szczeblu frontu organizuje się: FGRU jako wielozadaniowy kompleks raketowo-lotniczy przeznaczony do niszczenia elementów systemu PLSS, "A-B", samonaprowadzających się pocisków eskadr "C", plutonów "P-2", operacyjnych SD.

Skład grupy:

- lotnicze środki rozpoznania - wyspecjalizowane elr;
- raketowe i lotnicze środki rażenia /drot "OKA", wyspecjalizowana

e LMB/.

Wydruk, w 30 egz.

Egz. nr 1-30-Bibl.Nauk.DZS

Wyk. płk Krzemień, druk. JD, dn. 10.8.1987

Druk. ASG WP nr pf-224/pf-1256/WW. Kor. J.G.

